

amtsskatteråd og om kontrol med skatteligningen af henholdsvis 7. og 12. juni 1946 i lovforslaget.

Ved fremsættelsen af lovforslaget fremhævede *finansministeren*, at statskatteloven kun er et enkelt led i den samlede skattereform, der må tilstræbes, omend den indtager en central plads i systemet. „Der må også tages stilling til den tilsvarende lov om indkomstskat til kommunen, ligesom ejendomsskatterne, tolden og forbrugsafgifterne må tages op til overvejelse og revision. Ikke mindst må man imidlertid som led i en skattereform gennemføre en revision og en rationalisering af hele det system af love, der bestemmer *byrdefordelingen mellem staten og kommunerne* — forsåvidt også mellem kommunerne indbyrdes, og her drejer det sig ikke blot om selve skattelovgivningens bestemmelser, idet byrdefordelingen også berører en række bestemmelser i vore sociale love, i skolelovgivningen, i sygehuslovgivningen.“

Man havde fra regeringens side håbet, at et lovforslag om indkomstskat til kommunen også kunne fremsættes i rigsdagssamlingen 1952—53. „Imidlertid bliver samlingen jo nu meget kort på grund af det forestående grundlovvalg, og den korte samling i maj måned egner sig næppe til arbejde med skattereformen; derfor må vi af praktiske grunde nøjes med i egentlig lovforslagsform at fremsætte statskatteloven, samtidig med at jeg i skitseform skal trække hovedlinierne op for det øvrige. Forholdet er jo også det, at det er statsindkomstskatten, der rummer de fleste lovtekniske og administrative problemer; rent lovmæssigt ligger derfor det grundlæggende arbejde her, og det er jo en kendt sag, at den kommunale indkomstskat med hensyn til skattegrundlaget og hele den juridiske og administrative teknik i høj grad bygger på statskatteloven. Iøvrigt er der naturligvis ingen, der har ventet, at noget af disse lovforslag skulle kunne gennemføres i år. Vi lægger nu i dette lovforslag vore hovedtanker om reformen frem til offentlig debat, så må selve lovarbejdet gå videre i næste rigsdagssamling.“

Som det oplyses i bemærkningerne til lovforslaget, har man ved udarbejdelsen af det tilstræbt en *rationalisering og forenkling* i det omfang, hvori det under hensyn til emnets omfattende og komplicerede karakter har syntes muligt, og man har ved udformningen af forslaget søgt at løse de mange foreliggende spørgsmål på en sådan måde, at de foreslåede løsninger af befolkningen i almindelighed må antages at ville blive anset for rimelige og forståelige. Dette gælder ikke mindst reglerne om fradragsberettigede udgifter og om skattefri fradrag, ved hvis udarbejdelse man også har lagt vægt på, at reglerne kan virke til at fremme opsparingen.

Angående forslagets opbygning og systematik skal anføres følgende: